

Arrest

nr. 58 538 van 24 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig van de gemeente Viti en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. In de jaren negentig van de vorige eeuw kende u een actief publiek leven. Zo was u van 1990 tot 1999 voorzitter van de LDK-afdeling (Lidhja Demokratike e Kosovës, Democratische Liga van Kosovo) van Viti en was u van 1995 tot 1999 gemeenteraadslid van de gemeente Viti. Tevens was u in de jaren 1998 en 1999 vakbondsvoorzitter. Meteen na de Kosovaarse oorlog werd u door de PDK (Partia Demokratike e Kosovës, Democratische Partij van Kosovo), in het bijzonder door Hebibi Skënderbej, gedwongen om lid te worden van deze partij. In februari 2000 werd uw oom vermoord op zijn werk door een crimineel, vermoedelijk op bevel van iemand van het UCK (Ushtria Çlirimtare e Kosovës, Bevrijdingsleger van Kosovo). Na de oorlog werkte uw oom in een bank en omdat daar een

bepaald bedrag aanwezig was, was dat een gegeerde plaats daar dan over dat geld beschikt kon worden. Ook u werd in dit kader bedreigd. In juli 2000 werd er onrechtstreeks – er werd namelijk een bom geplaatst bij één van uw burens – een aanslag op u gepleegd waarbij u, uw echtgenote en kind gewond raakten. Deze aanslag kwam er om u schrik aan te jagen en u te doen aanvaarden lid te worden van de PDK. Uiteindelijk was u lid van de PDK van 2000 tot 2003, maar u heeft uzelf, doordat het een gedwongen lidmaatschap was, nooit als echt lid van de partij beschouwd. In Kosovo werkte u van 1999 tot oktober 2009 als commercieel directeur voor de firma “Banja e Klllokotit” te Viti. Sinds 2008 kent het bedrijf waar u werkte problemen met de gemeenteraad van Viti. De gemeenteraad besliste het kadastraal perceel waar het bedrijf op gelegen is te geven aan de zakenman N. S.. Aangezien dit op een niet legale wijze gebeurde, schreef het bedrijf een brief aan de gemeenteraad en werd naar de gemeentelijke rechtbank van Viti gestapt. De gemeentelijke rechtbank van Viti besliste dat er geen werken op het perceel mochten worden uitgevoerd. Ondanks dat verbod en met steun van de gemeenteraad van Viti werd er toch gebouwd op het perceel. Tevens stapte het bedrijf waar u werkte naar het Kosovaars Agentschap voor Privatisering dat op haar beurt de politie en de rechtbank van EULEX (European Union Rule of Law Mission) te Gjilan (Kosovo) verwittigde. Ook de eerste minister, de ministers, de ombudsman en andere instanties werden aangeschreven. Dit leidde uiteindelijk tot een tijdelijke stopzetting van de werken. De stopzetting van de werken zorgde echter voor nog meer problemen daar de gemeenteraad en Novosillo Sabri aan de vereniging van oorlogsveteranen van Viti twintig appartementen beloofd hadden die gebouwd zouden worden op het betreffende perceel. Aangezien de gemeenteraad geen impact meer kon uitoefenen daar de zaak bij de EULEX-administratie aanhangig was, probeerde ze via de veteranenvereniging verder invloed uit te oefenen. Geheel misnoegd kwam in september 2009 een aantal leden van de veteranenvereniging, voorgezeten door Abazi Miliam, naar het bedrijf waar u werkte en werden de algemeen directeur, Frangu Ferid, en u bedreigd. Deze bedreigingen vonden regelmatig plaats. Zo kwamen leden van de veteranenvereniging meermaals langs op het bedrijf om jullie met geweld onder druk te zetten. Een keer stelde de veteranenvereniging voor om op de één of andere manier samen te werken, maar dat werd door jullie geweigerd. Naar aanleiding van deze bedreigingen trok de algemeen directeur uiteindelijk eind september 2009 de klacht tegen de gemeenteraad in en diende hij zijn ontslag in. Na het ontslag van de algemeen directeur werd u in oktober nog meermaals, zowel rechtstreeks als telefonisch, bedreigd door leden van de veteranenvereniging aangezien de lokale verkiezingen er aan kwamen en u in Viti politieke invloed kan uitoefenen. Er werd u door de leden van de veteranenvereniging gezegd dat wanneer de zaak opnieuw zou worden herzien u hetzelfde lot zou ondergaan als uw oom. Eind oktober werd u een laatste keer bedreigd. U stopte op dat moment met werken en verwijderde uw telefoonkaart. Vanaf dat moment tot aan uw vertrek uit Kosovo leefde u hoofdzakelijk binnen in uw huis en ging u niet meer naar de stad. U legde in Kosovo geen klacht neer bij de lokale politie daar er vrienden van de veteranen werkzaam zijn bij de politie van Viti en u er corruptie vermoedt. Aangezien u de Kosovaarse inlichtingendienst vreesde legde u tevens geen klacht neer bij EULEX. Uit vrees vermoord te zullen worden door de veteranenvereniging van de gemeente Viti verliet u Kosovo op 21 december 2009 en reisde u via Subotica (Servië) naar België, waar u op 22 december 2009 asiel aanvroeg. Na uw vertrek uit Kosovo werden uw echtgenote en kinderen nog regelmatig uitgedaagd. Zo gooiden de veteranen met stenen naar uw huis en belden ze met een onbekend nummer.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart van UNMIK (tijdelijke administratie van de VN in Kosovo), uitgereikt op 7 februari 2008 te Prishtinë; uw werkbadge waaruit blijkt dat u commercieel directeur was bij de firma “Banja e Klllokotit”; een attest van gezinssamenstelling, uitgereikt op 13 november 2009 te Viti; uw huwelijksakte, uitgereikt op 13 november 2009 te Viti; uw geboorteakte, uitgereikt op 2 december 2009 te Viti; een kopie van uw arbeidscontract, opgemaakt op 4 augustus 2003 te Klllokot, waaruit uw tewerkstelling voor de firma “Banja e Klllokotit” blijkt; een kopie van de ontslagbrief van Frangu Ferid, algemeen directeur van de firma “Banja e Klllokotit”, opgemaakt op 29 september 2009 te Klllokot; kopieën van een aantal documenten d.d. 2009 waaruit de problemen en de ingestelde rechtsprocedures tussen de firma “Banja e Klllokotit” en de gemeente Viti blijken; een internetprint waaruit blijkt dat uw oom Danush Selimi op 9 februari 2000 door een onbekende schutter vermoord werd op zijn werk; een internetprint waaruit blijkt dat op 3 juli 2000 uw huis te Viti ernstig beschadigd werd en u en uw gezin gewond raakten door een explosie van de woning van Aliu Shaip; en ten slotte een brief d.d. 5 oktober 2010 van de VZW Limburg Midden Noord waaruit blijkt dat u sinds april 2010 taallessen Nederlands volgt.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de problemen die u in 2000 kende dateren van ruim tien jaar voor uw komst naar België en bijgevolg bezwaarlijk als een directe aanleiding voor uw vlucht anno 2010 in aanmerking genomen kunnen worden.

Voor wat betreft de problemen die wel de directe aanleiding voor uw vertrek vormden, met name de bedreigingen door de veteranenvereniging van Viti n.a.v. een klacht van uw bedrijf waardoor de bouw van enkele appartementen voor leden van de veteranenvereniging niet kon doorgaan, dient erop gewezen te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u geen of onvoldoende beroep had kunnen – of bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen – doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen of onafdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaarde in dit verband dat u geen klacht neerlegde bij de lokale politie van Viti met betrekking tot uw persoonlijke bedreigingen daar u corruptie vermoedt bij de lokale politie. Er zijn immers vrienden van de veteranen werkzaam bij de politie van Viti. U kende geen enkele naam van deze bevriende agenten. Voorts stelde u dat wanneer een persoon in Kosovo naar de politie gaat, de politie de misdadiger in kwestie kan verwittigen en dat u als persoon dan nog meer gevaar loopt. U stelde dat dergelijke praktijken overal plaatsvinden in Kosovo, zelfs wanneer u klacht zou neerleggen bij de politie in een andere gemeente waar er geen bevriende agenten zijn van de veteranen (CGVS, p. 15). Deze argumenten zijn evenwel blote beweringen die u niet kon ondersteunen met enige objectieve informatie of feitelijke elementen. Bijgevolg is uw uitleg geen afdoende rechtvaardiging voor uw nalaten een klacht in te dienen bij de lokale politie.

Evenmin bent u naar de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten geweest om klacht in te dienen aangaande de bedreigingen tegenover u. U verklaarde niet naar EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) te durven gaan uit schrik voor de Kosovaarse inlichtingendienst. Wanneer de inlichtingendienst te weten zou komen dat u een klacht bij EULEX heeft ingediend, zou het nog gevaarlijker worden voor u. Daarnaast stelde u dat noch de Kosovaarse Politie (KP) noch EULEX noch KFOR (Kosovo Force) tot op heden privé-personen hebben kunnen beschermen tegen criminelen (CGVS, p. 16). Ook deze verklaringen volstaan evenwel niet om uw nalaten enige bescherming te zoeken in Kosovo te rechtvaardigen. Het betreft immers wederom loutere hypothesen en blote beweringen van uwentwege, die u niet kon hardmaken of staven met enig objectief begin van bewijs. Bovendien zijn uw verklaringen dat bescherming tegen criminelen in Kosovo geenszins mogelijk is (CGVS, p. 16) ook maar moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat de Kosovaarse politie (KP) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw huwelijksakte en het attest van gezinssamenstelling bevestigen enkel uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat en familiale situatie. Deze staan hier niet ter discussie. De overige documenten staven uw tewerkstelling bij de firma "Banja e Klllokotit" te Viti, de problemen tussen uw bedrijf en de gemeente Viti naar aanleiding van een eigendoms kwestie, de moord op uw oom door een onbekende in 2000 en de beschadiging aan uw

woning ten gevolge van een explosie aan de woning van een buur kort na de oorlog. Aan deze aspecten uit uw relaas wordt door mij op zich niet getwijfeld, maar geen van deze documenten kan een ander licht werpen op de bovenstaande bevinding dat u niet heeft aangetoond voor afdoende bescherming niet bij uw eigen autoriteiten terecht te kunnen. De brief betreffende de taallessen die u in België volgt, toont tot slot uw stappen tot integratie in de Belgische samenleving aan, maar heeft op zich geen relevantie bij de beoordeling van uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdde om de bestreden beslissing te vernietigen en hem de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om het dossier voor bijkomend onderzoek opnieuw aan het Commissariaat-generaal over te maken.

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker voert ook een onmiskenbare beoordelingsfout aan.

Verzoeker stelt vooreerst dat zijn verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Hij stelt dat de commissaris-generaal geen of te weinig rekening heeft gehouden met de dagelijkse realiteit in Kosovo. Hij vreest dat de plaatselijke autoriteiten hem in de praktijk niet zullen kunnen beschermen. Volgens verzoeker hebben de Kosovaarse autoriteiten weinig of geen vat op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraak te nemen, zodat er geen daadwerkelijke bescherming is.

Verder stelt verzoeker dat zijn asielrelaas aan de voorwaarden van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet beantwoordt.

Tot slot voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal het redelijkheidsbeginsel heeft miskend omdat de feitelijke gegevens van het dossier onverenigbaar zijn met de beslissing die de commissaris-generaal heeft genomen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3. Verzoekers asielaanvraag berust op de bedreigingen waarvan hij slachtoffer werd nadat zijn bedrijf een klacht had ingediend waardoor de bouw van appartementen voor leden van de veteranenvereniging niet kon doorgaan. Uit de stukken die verzoeker heeft voorgelegd en die zich in het administratief dossier bevinden blijkt dat, ondanks het verbod bij wijze van voorlopige maatregel opgelegd door de gemeentelijke rechtbank om nog verder bouwactiviteiten uit te voeren op de percelen die eigendom zijn van het bedrijf, de gemeente toch toestemming heeft gegeven de werken te laten aanvangen. Tegen de praktijken van de gemeente die indruisen tegen de uitspraak van de rechtbank en tegen een bevel van de Kosovaarse Politie (KP) werd eveneens klacht ingediend bij EULEX. Na het ontslag van de algemeen directeur van het bedrijf voorafgegaan door de intrekking van de klacht tegen de gemeenteraad werden er bedreigingen geuit ten aanzien van verzoeker, dit met het oog op de lokale verkiezingen.

Het feitenrelaas, door de bestreden beslissing niet in twijfel getrokken, wordt uitgebreid gestaafd door tal van documenten.

De bestreden beslissing wijst verzoekers asielaanvraag echter af omdat hij niet aantoont geen beroep te kunnen doen op de in Kosovo aanwezige lokale en internationale overheden.

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers asielrelaas geen verband houdt met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker wordt immers niet vervolgd omwille van zijn ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Aangezien verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dient de asielaanvraag te worden onderzocht vanuit het oogpunt van artikel 48/4.

2.5. Voor wat betreft de persoonlijke bedreigingen waarvan verzoeker het voorwerp werd en die aan de basis van zijn vertrek uit Kosovo liggen stelt de Raad het volgende vast.

Verzoeker voert aan dat de veteranenorganisatie die de gronden claimt om er appartementen op te zetten gelieerd is met de georganiseerde misdaad en hiertegen weinig of geen bescherming mogelijk is vanwege de nationale overheden.

De bestreden beslissing stelt vooreerst terecht dat de Kosovaarse politie (KP) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat zij haar taken over het algemeen op een professionele en competente manier uitvoert. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de Kosovaarse Politie (KP) met een sterke vertegenwoordiging van Serviërs en de in Kosovo aanwezige minderheden als voorbeeldfunctie in de Balkan geldt. De KP heeft immers de overgang naar onafhankelijkheid van Kosovo succesvol in banen geleid en heeft op grote schaal interetnische incidenten kunnen voorkomen. Echter, hoewel de KP best in staat blijkt om routinezaken en kleinschalige criminaliteit efficiënt aan te pakken blijkt – nog steeds uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier - dit minder het geval te zijn met betrekking tot de georganiseerde misdaad. Politieke inmenging, veiligheidsproblemen en beperkte training blijken hiervan de oorzaak te zijn. Georganiseerde misdaad en corruptie blijken inderdaad nog voor te komen, eigendomsconflicten zijn wijdverspreid en aangezien ze niet altijd op geloofwaardige wijze door de rechtbanken kunnen worden beslist, ontaarden ze vaak in geweld. (International Crisis Group, *The Rule of Law in Independent Kosovo*, mei 2010). Gelet op wat voorafgaat kan de verwerende partij moeilijk worden bijgetreden waar zij stelt dat verzoeker in casu afdoende bescherming had kunnen bekomen bij de lokale overheden.

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker geen bescherming heeft gezocht bij de in Kosovo aanwezige internationale overheden merkt de Raad op dat EULEX een technische missie is die louter raadgevend ter ondersteuning van de lokale overheden optreedt en wiens betrachting het meer in het bijzonder is de werking van de politie en de rechterlijke macht te verbeteren wars van iedere politieke beïnvloeding. Zelf zullen zij slechts in uitzonderlijke gevallen tussenkomen in het bijzonder wanneer de Kosovaarse autoriteiten falen in het voorkomen van etnisch geweld tegen minderheden of wanneer er politieke beïnvloeding is die dusdanig is dat deze het gerechtelijk systeem ondermijnt. Verzoekers bedrijf heeft inderdaad EULEX op de hoogte gesteld van de handelwijze van de gemeente die tegen de beslissing van de rechtbank in, zij het bij wijze van voorlopige maatregel, toch besliste om verder te bouwen. Gelet op de functies van EULEX in Kosovo kan echter bezwaarlijk worden verlangd van een particulier die persoonlijk bedreigd wordt dat hij een beroep doet op deze organisatie.

Er kan derhalve worden aangenomen dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt op grond van artikel 48/4, §2, b.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER